

Írta:

2012. május 30. szerda, 12:07

Vannak dolgok, események, amiket a különböző sajtóorgánumok egyszerűen nem akarnak, nem mernek megírni. Esetleg megteszik, aztán „történik” a nagy semmi, a társadalom meg beletörődik. Vagyis minden megy tovább a maga útján. Erre néha egy-egy tragédia ráirányítja a figyelmet, ám aztán megyünk tovább, miközben a szempilla is alig rebben. (A kép csupán illusztráció a bevezetőhöz, bár nem feltétlenül öncélúan.)

Egy közismert, illegális pénzváltó lett gyilkosság áldozata Pécsen. Ennyi a rövidhír, amit persze hosszasan lehetne még árnyalni. De egy bizonyos, a külföldi származású szerencsétlen évtizedek óta üzletelt a különböző fizetőeszközökkel a belvárosban, szinte háborítatlanul.

Tehát sem a rendőrség, sem más, egyéb jogokkal felruházott szerv, szervezet nem különösebben tudta megakadályozni törvénysértő „munkájában”. Akik rendszeresen jártak a belvárosban, ismerték a férfit, legalább látásból bizonyosan.

Természetesen, egy ilyen súlyos bűncselekmény esetében nem érdemes belemagyarázni semmit. Főleg akkor, ha a tettest, tetteseket, indítékokat egyelőre nem ismerjük. Az elhunytat lehet, kell is sajnálni! Ám az, hogy ő lett a kiválasztott, azért nem lehetett teljesen véletlen műve. Maga is nyilván tett érte, ha nem is tudatosan!

Ennek példáján, némi csúsztatással, de érdemes megemlíteni azt a félig-meddig tébolyult fiatalembert, aki a pécsi Király József utcában

Írta:

2012. május 30. szerda, 12:07

---

rendszeresen kéreget, még hozzá hangosan. Az „Egy kis pénzt, kis pénzt” szinte folyamatosan kiabáló legény rendezetlen sorsáról is sokan tudnak.

Egyesek bizton állítják, ha nem visz haza valamennyit, legalább 1500 forintot naponta, akkor rendszeresen megverik. Ami ellen megint nincs „orvosság”. Sem gyámügy, sem szociális ellátó hálózat, sem elmeógyógyintézet. Ezért aztán sokan úgy cselekszenek, mint a jó strucc, amely a fejét állítólag a homokba fúrja. Amit ugyan magam nem láttam, bár könnyen hihető, ismerve az emberi viszonyokat, mifelénk.

Szóval, a tragédiák itt körvonalzódnak előttünk. Nézzük a „nagy” műsort, várjuk a következő szerencsétlen halálhírét. A szó átvitt értelmében pedig ilyen esetekben nincsenek felelősök. A büntetőjogilag „sárosakat”, ennek ellenére akár meg is találhatják. Sőt, ez gyakran meg is történik. Mi meg elmondhatjuk magukról: „Lakunk, ahol lakunk. Itt, Pécsen, Magyarországon, Európában, a Földön, 2012-ben. Éppen struccfalván!”